

Interview Eva Line de Boer

22 november 2016, Irene Hoogendijk en Sanne Jonkers

Eva Line de Boer is afgestudeerd aan de Regie Opleiding van Toneelacademie Maastricht. Voordat zij toelating deed bij de Toneelacademie heeft ze twee jaar de artiestopleiding in Den Bosch aan het Koning Willem I college gevolgd en twee jaar de Docent Theater Opleiding in Tilburg. Ze wilde graag na de middelbare school actrice worden, maar kwam er later achter dat regisseren veel meer aansluit bij haar kwaliteiten en eigenschappen. Haar ouders waren even teleurgesteld omdat ze bang waren dat ze zo minder van Eva zouden zien, maar in feite zien ze nu veel meer van haar terug.

De vier jaar op de Toneelacademie in Maastricht heeft Eva ten volste benut. Er was veel ruimte voor eigen invulling, en deze vrijheid deelde ze met medestudenten waar ze nu nog mee werkt.

Momenteel zit Eva midden in de Nieuwe Makers Regeling, tijdens dit traject maakt zij twee voorstellingen en voert zij twee onderzoeksprojecten uit. *Dit gebeurt allemaal tegelijk* is haar eerste voorstelling binnen dit traject. Bij deze voorstelling was de titel er het eerst, deze staat op een gouden blaadje en hangt in Eva's huis. Een jaar voordat ze de voorstelling ging maken, gebeurde er veel om haar heen, hele verdrietige dingen maar ook hele fijne dingen. Ze was op zoek naar relativering van het geheel en geïnteresseerd in het feit dat er kleine en grote dingen naast elkaar gebeuren en mogen gebeuren. Met dit uitgangspunt is zij deze voorstelling gaan maken. Het idee dat je uitzoomt uit je eigen kleine wereldje om zo te ervaren dat wat hiervan de relativering kan zijn. Situaties die je ontroeren of die je aan het lachen maken. De situaties in haar voorstellingen refereren aan mensen die omgaan met leed en emoties in het openbaar. Haar fascinatie is dan ook de toename van het openlijk delen van emoties in de openbare ruimte, zoals gebeurt op televisie. Eva wilde de gelijktijdigheid van de gebeurtenissen in een openbare situatie vormgeven, en koos ervoor de personages in een optocht te plaatsen. Tijdens een optocht gebeurt alles tegelijk en laten de mensen hun kwetsbaarheid zien, ongedwongen. Er wordt niet zoals op televisie gemanipuleerd. Mensen die meedoen aan een optocht steken alle zorg in hun wagen en laten hiermee iets van zichzelf zien. In *Dit gebeurt allemaal tegelijk* worden acteurs op karren geplaatst en delen zij iets van hun leven, de karren dienen als podiumpjes.

Ze heeft een karretje meegenomen als voorwerp wat belangrijk geweest is in het maakproces, maar ook in de voorstelling. We zijn benieuwd wat voor rol 'het karretje' heeft gespeeld tijdens haar maakproces. Ze vertelt dat ze liever een vaas had meegenomen als voorwerp. Die vaas heeft ze zelf gekocht en zit ook in de voorstelling. Op het moment dat ze de vaas aan het afwassen was, bedacht ze ineens een scène waarin iemand dit huilend doet. Tijdens een nagesprek sprak iemand over deze vaas als 'de vaas van ellende'. De vaas heeft een best wel centrale rol in de voorstelling gekregen, wat spannend is, aangezien ze er geen replica van hebben. Maar goed, terug naar de karren. Zonder kar geen voorstelling. Eigenlijk hangt de hele dramaturgie van de voorstelling van de karren af.

Tijdens de Wintercollectie in Theater Kikker, staan er jonge theatermakers geprogrammeerd die experimentele en vernieuwende voorstellingen laten zien waarmee ze op hun manier reageren op de huidige maatschappij. Op de vraag hoe Eva het huidige Theaterlandschap ziet en hoe ze haar rol hierbinnen ziet, antwoordde ze dat ze het moeilijk vindt om stelling in te nemen, ze denkt dat haar kracht veel meer ligt in kijken, observeren en in beeld brengen. Ze vindt kijken heel belangrijk, écht kijken. Langer kijken en niet meteen ergens een oordeel aanhangen. Thema's rondom gedragingen van mensen in de openbaarheid, blijven haar fascineren. Ook omdat dit steeds meer gebeurt. Voor

haar nieuwe voorstelling *TUTORIAL the art of living* verdiept ze zich in de wereld van YouTube, vlogs en tutorials. Daarmee verhoudt ze zich zeker tot de wereld die ze ziet.

Eva cast voor haar voorstellingen diverse acteurs. Het liefst werkt ze met jong en oud en mensen met verschillende culturele achtergronden, maar die wil ze vervolgens niet op die manier in de voorstelling zetten. Ze wil vooral een diverse groep creëren. Hiermee laat ze haar wereld zien, de wereld zoals zij die ziet. Ze hoopt dat het in de toekomst in theaters steeds normaler wordt, dat iedere acteur, met welk uiterlijk of culturele achtergrond dan ook, alles kan spelen.

Roy Anderson is een groot inspiratiebron voor Eva, daarnaast is ze ook geïnspireerd geraakt door het werk van kunstenaars zoals: Ulrich Seidl, Arnon Grunberg, Haruki Murakami, Anish Kapoor, Sophie Calle, Jetse Batelaan en Erwin Olaf. Eva Line concludeert dat haar inspiratiebronnen allemaal op hun eigen manier een gestileerde werkwijze hebben. Ze merkt dat bij veel van haar inspiratiebronnen stileren en rauwheid samenkomen.

Op de vraag wat Eva haar toekomstplannen zijn, vertelt ze dat ze het heel belangrijk vindt om autonoom te blijven en 'vrij theater' te kunnen blijven maken, helemaal zoals ze dat zelf wilt. Het is de bedoeling om een stichting te worden. Het liefst zou ze elk jaar helemaal een eigen voorstelling willen maken. Ze wil graag een keer een grote zaal voorstelling maken, puur vanuit improvisatie. Binnenkort gaat ze een voorstelling van Carver regisseren met in de hoofdrollen: Leny Breederveld, Joke Tjalsma, Beppie Melissen en Raymonde de Kuyper, geschreven door Maria Goos.